

Furiarum est terrificum hoc gestamen: γδ autem quod praecedit iunge cum άλλ' vt sit άλλά γδ, atenim. ούκουῶ, itaque quoniam non est Erinnyes, sed tantum falsa haec imagine nos ludere & territare conatur, κλαύσεται plorabit, malè multabitur, suæque imposturæ graues pœnas dabit. Post hæc verba Chremylus & Blepsidemus ad Peniam securi accedunt. πανδοκεύτεια. Mulier quæ cauponariam exercet, πανδοκεύτεια vocatur ὡς τὸ πάντας δέχεται quod in tabernâ suam diuerforiam omneis recipiat. Mulierum autem id genus clamorifum est, austerum, & difficile, vt quod oporteat, modò cū suis, & domesticis, modò cum extraneis rixari & contendere. Idcirco Chremylus Peniam πανδοκεύτεια quâdam eam

A interpretatur. λεμιθόπωλις,] λέμιθος, vitellū ouī significat, pro ouo quandoque accipitur, h nc λεμιθόπωλις mulier dicitur, quæ τοὺς λεμιθους πωλεῖ, quæ oua publicè vendit, ὠπόωλις. Aliàs pisum significat, & legumen quodcunque. Pro ea igitur muliere λεμιθόπωλις ponatur quæ legumina & vilissima quæque distrahit, ὠσειόπωλις. Est & hoc mulierum genus audax ac verbosum, cuius ordinis Peniam esse Chremylus suspicatur. Το- (υτονὶ) pro τούτου, quod & ipsum Atticè v in finem capit pro τούτῳ. Non dissimile illi τῶν θυμὸν φαργόντες, ἐνέκραγες indefinitum β. thema, ἐγκράζω, οὐδ' ἐν. f. κζ', in nullo, nulla in se. δεδράκαλον à δράω perfectum. Iam grauiissima in me fecistis.

Ενέκραγες ἡμῖν, εἰδὲν ἠδικημένῃ.
 Πε. Αλληθές; οὐ γδ δεινότερα δεδράκα-
 ῶν,
 Ζητουῦτες ἐκ πάσης με χῶρας ἐμβαλεῖν;
 Χρεμ. Οὐκ οὐὲ ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γί-
 νεται.
 Ἀλλ' ἡ τις εἶ, λέγαν ἐχρῆλῶ σ' αὐτίκα μάλα.
 Πε. Ἡ σφῶ ποιήσω τήμερον δουῶμαι δί-
 κῆν,
 Ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
 Βλ. Ἄρ' ἔστιν ἡ καπηλὶς ἢ κ' τῆς γητόνων,
 Ἡ τῆς κοτύλας αἰεὶ με διαλυμαίνεται;
 Πε. Πενία μὲν οὐκ, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πολλ' ἔπι.
 Βλεψ. Ἀ' νὰξ Ἀ' πολλὸν, καὶ θεοί· ποί τις φύ-
 ροι;
 Χρεμ. Οὐτῶ, τί δράς, ὧ δειλότατον σὺ θη-
 εῖον,

Fueras in nos debacchatura: cum tibi
 Nulla vnquam a nobis illata sui iniuria.
 P A. Scilicet: annon hæc iniuria grauiissima:
 C Quod cogitatis me eijcere omnibus locis?
 CH. Imò tibi Barathrum est reliquum. Sed tu,
 quæ sies,
 Age ac dudum nobis te oportet dicere. (ram:
 P A. Quæ vobis pro meritis pœnas hodie infe-
 Quod me cupitis de medio insontem tollere.
 BL. Quid si hæc foret ista, de sædis mulierculis,
 Quæ in hac cauponatur vicinia: εἰ suis
 D Cotylis iniquis semper imponit mihi? (mos
 P A. Paupertas ego sum, paupertas: vestras do-
 Quæ multos iam annos, vobiscum seruo, εἰ colo:
 BL. O Phæbe Apollo, ὁ Διῷ, quò quis profugiat
 hinc?
 CH. Heus tu quid agis? ὁ timidissimum ani-
 malculum,

Σχόλια. Τὸ βάραθρον.] χάσμα τι φρεατῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἐβαλλον. ἐν τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὀγκίνοι, οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω, ἐνταῦθα τὸν Φρύγα τὸν τ' μητρὸς τῆς θεῶν ἐνέ-
 Καλλον ὡς μεμλωῦσα. ἐπειδὴ προέλεγγυ ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς κόρης. ἢ τῆς θεῶς ὀργισθεῖσα, ἀκαρπίας ἔπεμψε τὴν χώραν. καὶ γινόντες πῶς αἰτίαν εἶχε
 χηνομῆν, τὸ μὲν χάσμα, κατέχων. πῶς τῆς θεῶν ἵλεων τῆς θυσίας ἐποίησαν.

GERARDVS. Βάραθρον.] Atheniensium mos fuit, rerum atrocitatem & tristitiam, molliore nomine lenire, vt cūm δεσμωντήριον, quo nomine significatur locus victorum, id est, carcer, οἰκημα, i. domum vocabant. Ab ea vrbantate Chremylus in Peniam malè affectus adeò abest, vt non solum velit δεσμωντήριον Peniæ relictum, sed βάραθρον, qui locus erat Athenis, in mirandâ depressus altitudinem, in quem deturbabantur, qui immanibus flagitiis, & omni vitæ turpitudine infames erant. σφῶ pro ὑμᾶς. Ἀνθ' ὧν.] Supprimitur antecedens ἐκείνων, cuius casum vsurpat relatiuum Attico more. Plena & communis oratio fuisset ἀντὶ ἐκείνων, δι' ὧν. Si ad verbū red-
 des, sonant ἀνθ' ὧν, pro quibus. Latini per coniunctionem reddunt. ὅτι, διότι, eò quòd, propterea quòd.

Σχόλια. Καπηλὶς.] Κάπηλις προσωροξυλόνας ἡ τὸν οἶνον καταράσκουσα, δηλοῖ δὲ τὸ κακῶς ἐν ὅσῳ τε-

E λουῶ τὸν πηλὸν ἥτοι τὸ οἶνον, καπηλὶς τῆς ὀξυτόνας ὑπο-
 κρεῖς κῶς, ἢ ταύτης ὑπηρετὶς τῆς καπηλίας. Ἡ τῆς κο-
 τύλας.] ἀντὶ τῆς καπηλίας τοῦ αἵματος με τῆς κοτύλας. ἢ τις
 φησὶ μικρομετροῦσα με βλάπτει. ὅτ' τῆς μεταφορῆς τῆς
 μέτρων ἀπατώσα με ἢ μὲν ὕδατος μιγνύουσα δίδωσιν
 ὡς τ' Βλεψιδήμου πεπωκός & δεδωκός ἀργύριον.
 κοτύλη δὲ ἔστι εἶδος μέτρον ὀλέγοντι ἡμεῖς, ἡμίξισον.

GERARDVS. Καπηλὶς.] Κάπηλις ferè dicitur, qui aliquid emit, quod reuendat. Propola vocatur Latinis. Strictius hîc accipitur, vt de eo tantum dicatur qui vinum vendit: οἰνοπώλης. In Græcorum commentariis dictū repetimus ὡς τὸ κακῶς ἐν τὸν πηλόν, id est à corrumpendo vino, quoniam solent caupones bona vina cum deterioribus mixta pauperibus venūdare. Quæ mulier hoc facit, καπηλὶς appellatur. Interpres Græcus nos huius rei admonet, κάπηλις paroxytona dictio eam significat quæ vinum vendit: καπηλὶς autem dictio oxytona vel diminutiui formam quandam habet, vel eius quæ vinum venale habet ancilla est. Quomocunque accipias, scitū est, huius generis mulieres, viragines ferè quædam esse, quæ vt ornatu sunt inculto, ita moribus sunt agrestibus & seueris. ἢ κ' pro ἡ ἐκ. Sic dixit haud multò antè ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ, κοτύλας. Menfuræ genus est κοτύλη, alio nomine vocant ἡμίξισον. i. dimidium sextarium. Latinis hemina nuncupatur. Rhennius Fannius apud Priscianum:
 At cotylas